

Forfatter: Møller, Peder Ludvig

Titel: BREV TIL: Leiner, Mathilde FRA: Møller, Peder Ludvig (1848-05-22)

Citation: Møller, Peder Ludvig: "BREV TIL: Leiner, Mathilde FRA: Møller, Peder Ludvig (1848-05-22)", i *En Kvindes Kærlighed*, GYLDENDALSKE BOGHANDEL NORDISK FORLAG, s. 49. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002236663-000-shoot-L0022366630000005.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: En Kvindes Kærlighed

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

III

AF P. L. MØLLERS BREVE FRA UDLANDET

Hamburg, 22. Maj 1848.

Min Gode!

Deres Brev har rigtig truffet mig her, hvor jeg endnu er nødt til at opholde mig for at faa mine Pengesager i Orden, da jeg ved min Afrejse forrige Nytaarsaften ikke drømte om, at det kunde blive saa vanskeligt at faa Vexler sendt, og derfor kun forsynede mig for et halvt Aar. Endnu veed jeg ikke, om der bliver givet Stipendier iaar, eller om de hidtil bestemte Fonds ere tagne i Beslag af Krigsministeren; iligemaade veed jeg ikke, om jeg kan faa mine egne sammensparede Penge, som jeg havde udlaant til min Broder (Herremanden)¹⁾ og til G. M. i Kbhvn. Endelig ønskede jeg nu ogsaa at erfare Slutningen paa den danske Krig eller dog faa Efterretninger om en Seier med paa Rejsen. Jeg har skrevet to Gange til samme M. for ved hans s. 50 Broder (Pedellen)¹⁾ at erfare, hvor De opholdt Dem i Europa, men heller ikke faaet Svar. De er maaske kommet igennem Hamburg og kunde da, ved at have henvendt Dem til Skand. Selskab, faaet mig i Tale. Til Kbhvn. kommer jeg ikke før Pengetrang nøder mig dertil. Imidlertid vil De af og til i Kbhvnsposten finde Breve fra mig.

De har altsaa ikke været mere end 13/4 Aar borte, og at De slet intet skriver om Deres egne Forhold er vel, fordi De ikke vidste, om Deres Brev vilde træffe mig; imidlertid vil De altid ved Grüne erfare mit Opholdssted. Min Rejse blev udset et Par Aar af gode Grunde, da jeg ved at besørge 4 nye Bind af Blichers Skrifter og 3 af mine egne prosaiske og poetiske saa mig istand til at forøge min Rejseformue med c. 600 Rdlr. — Hvem var den Danske i Rom, som vidste, at jeg havde begyndt at oversætte Dante? — Har De ikke knyttet saadanne Forbindelser i Paris, at De med Held kunde gøre en Tour derhen? — Jeg taler endnu kun daarlign Fransk, jeg øver mig lidt her med en Spanier, som (paa Fransk) giver mig Undervisning i Spansk, da jeg, om Finantserne tillade det, nok havde Lyst til at se lidt til de spanske Piger.

Skøndt unægtelig dette mærkværdige Aar har gjort mange Streger i min Regning, er jeg dog hel? 1er ikke ganske utilfreds dermed, naar kun Vorherre vil garantere mig nogle flere Leveaar; thi man bliver jo ved disse Begivenheder sat idetmindste 2 Aar tilbage i sin Virksomhed og den Udvikling, man hidtil har søgt at tilegne sig. Jeg agter nu efter en Svipetur til Berlin og Leipzig at gaa over Frankfurt til Paris for at anstille Sammenligning mellem den tyske og franske Nationalforsamling. Jeg er halvt om halvt bleven Politiker og tænker at uddanne mig til æstetisk — Minister. — Har De Lyst at sende en Hilsen til Nogen i Paris, Svejtz, Italien og Wien (hvor jeg maaske ogsaa kommer), saa behag at opgive mig de respective Navne og Boliger, NB. saafremt De troer Bekendtskabet kan have Interesse for mig. — Man talte i Kbhvn. før min Afrejse om en Forandring i Deres Stilling, hvortil jeg haabede at gratulere Dem, hvilket jeg nu dog maa opsætte til officiel Meddelelse indløber.

Jeg skriver for Tiden ret godt Tysk og har levet adskillige Journalartikler. Desværre vil jeg nu ikke have Nytte deraf, da ingen Boghandler i det første Aar vil indlade sig paa Noget. Jeg havde (før Februarrevolutionen) begyndt paa en Slags dansk Litteraturhistorie for Tyske.

Skriv nu snart, saa meget og om saa meget som De kun føler Lyst til, om Tilstande og Stemninger i Kbhvn., om alt hvad der angaar Dem selv, om Thomsen, Molbech, Goldschmidt og hans nye Rolle i Litteraturen, hvis De veed Noget derom, s. 52 og frygt kun ikke for »at trætte«. Ethvert Ord fra Hjemmet faar jo dobbelt Værd, naar man er borte derfra; og jeg haaber De, uden at affordre mig de tilfældige Aarsager (som altid er meget vidtløftig), tillader mig steds at svare saa kort og tørt som denne Gang. Som Forfatter og Stemningsmenneske forbeholder jeg mig min Ret som Ridder af Høsebaandsordenen NB. med Hensyn til Inscriptionen¹⁾, thi Strømpebaand selv har jeg til mandlig Brug altid foraget.

Deres hengivne P. L. M.